

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: V. K.
bytem X,
zastoupeného advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti Ministerstvo dopravy
žalovanému: se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12
Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023, č. j.: MD-19434/2023-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 23. 3. 2023, č. j. MHMP 614233/2023 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) zamítl námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že dne 1. 2. 2023 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal námitky proti bodovému hodnocení. Tyto námitky *správní orgán I. stupně* zamítl prvostupňovým rozhodnutím a potvrdil bodový záznam.
3. Podle žalovaného všechna oznámení, na jejichž základě došlo k zapsání bodů, obsahují datum, čas, identifikační údaje přestupce, tj. žalobce, údaje k vozidlu a popis jednání, kterého se žalobce dopustil. Záznamy bodů tak byly provedeny v souladu s ustanovením § 123b odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) a ve všech případech počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu. Žalovaný shledal, že *správní orgán I. stupně* nebyl povinen v tomto případě příkazové bloky ani obstarávat, neboť oznámení o uložení pokuty příkazem na místě jsou dostatečnými podklady. Podklady považoval za způsobilé pro záznam v registru řidičů.
4. Žalovaný konstatoval, že žalobce namítl náležitosti vybraných příkazových bloků, jejich kopii však nepředložil v rámci podaného odvolání, přičemž by jimi měl disponovat, když jejich obsah rozporuje. Žalobcovy námitky považuje za nevěrohodné, ze všech předmětných oznámení o uložení pokuty příkazem na místě nevyplývají tvrzené skutečnosti. Žalovaný poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která se již zabývala námitkami zmocněnce, který v projednávané věci zastupuje žalobce (rozsudky ze dne 3. 1. 2019, č. j. 8 As 77/2018 – 47 a ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40). K namítaným vadám výrokové části prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutí je v této části určité, tudíž splňující požadavky stanovené § 68 odst. 2 správního řádu. Stejně tak i odůvodnění splňuje požadavky stanovené § 68 odst. 3 správního řádu. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu – rozsudky ze dne 17.12.2008, č. j. 1 As 100/2008 – 61 a ze dne 21.07.2017, č. j. 2 As 157/2017 – 42, rovněž konstatoval, že žalovaný bude doručovat toto rozhodnutí pouze zástupci žalobce. Konečně žalovaný poukázal na typovost námitek žalobce, které jsou prakticky totožné bez ohledu na projednávaný případ. V tomto ohledu proto odkázal na závěry judikatury Městského soudu v Praze (rozsudky ze dne 28.01.2021, č. j.: 9 A 53/2019 – 39 a ze dne 24.03.2021 č. j.: 14 A 192/2019 – 30) a na usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 4. 2021, č. j.: 6 As 174/2019 – 35.

III. Žaloba

5. Žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, nerespektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Žalobce předložil soudu rozhodnutí například č.j.: HLUC/00590/2020/OD/Vo ze

dne 6.1.2020 či MUCE 20786/2019 SO, z nichž podle žalobce vyplývá ustálenost praxe správního orgánu, a to hlavně v tom, že správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, zejména na základě podaného odvolání. Obdobný postup vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů č.j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13.2.2020 či č.j.: ŘP/741/19-16/Ka.

6. Žalobce namítl, že existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. To potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, podle něhož se správní orgán měl v průběhu řízení zabývat způsobilostí a formální správností jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
7. Žalobce dále napadl způsobilost podkladů pro záznam bodů. Podotkl, že jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvlé orgánu veřejné moci.
8. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 podle žalobce vyplývá, že tato nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí je v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
9. Žalobce poukázal na rozhodnutí KŘP Jihočeského kraje č.j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, které zrušilo dle ustanovení § 77 odst. 3 a ustanovení § 98 správního řádu původní rozhodnutí policejního orgánu a byl vysloven názor, že rozhodnutí vydané formou příkazového bloku bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Dalším rozhodnutím dospěl odvolací policejní orgán k obdobnému názoru, kdy poukazuje na ustanovení § 92 odst. 2 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., kdy přímo poukazuje na taxativnost požadavků v zákoně stanovených.
10. Žalobce poté shrnul, že podklad k záznamům nemůže být způsobilý, pokud z rozhodnutí není patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí a okolnosti přestupku mohly být vůbec přezkoumány. Dále žalobce namítl, že musí být patrné, konkrétně jakého jednání se přesně měl přestupce dopustit a uvedl případy nedostatečného popisu přestupku. Např. uvedl, že v případě porušení povinnosti vyplývající z ustanovení § 12 odst. 5 zák. č. 361/2000 Sb., nepostačí popis ve formátu: „*jízda v pružích, přejíždění pruhů apod*“, v případě nezastavení na signál stůj, není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „*jízda na červenou aj.*“,

v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“.

11. Dále jednotlivým pokutovým blokům (ze dne 24. 1. 2023, 8. 11. 2022, 19. 10. 2022) jednotně vytkl, že: *„není přesně zajištěna osoba přestupce (údaje jsou částečně nečitelné a nejsou přesně vypsané požadované údaje – rodné číslo, datum narození, ověření totožnosti není dle popisu v rozhodnutí dostačující), není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 7, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd. V kolonce uvádějící právní kvalifikaci přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. V kolonce označující formu zavinění není tato forma jednoznačně označena. V kolonce udávající výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možná ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný. Dále není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.“*
12. K pokutovému bloku ze dne 19. 10. 2022 oproti uvedenému navíc uvedl jen tolik, že ze zápisu sice vyplývá porušení § 12, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd., v kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že veškeré námitky žalobce byly v rozhodnutí správního orgánu I. stupně vypořádány, stejně tak i odvolací námitky byly v rozhodnutí žalovaného řádně vypořádány. K předloženým rozhodnutím jiných odvolacích orgánů žalovaný uvedl, že není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu, neboť krajské úřady jsou podřízeným správním orgánem v problematice silničního provozu žalovaného. Zároveň vzhledem k časovému odstupu a vývoji judikatury od vydání výše uvedeného rozhodnutí je zřejmé, že se správní praxe změnila. Žalovaný rovněž poukázal na

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2018, č. j.: 10 As 141/2018-40, který se vyjádřil k formálním nedostatkům příkazových bloků.

14. Žalovaný setrval na tom, že správní orgán I. stupně v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Spisová dokumentace neobsahuje ke každému oznámení o uložení pokuty příkazem na místě zároveň i kopii tohoto příkazového bloku, jelikož v řízení nevznikl důvod jejich vyžadování v souladu s ustálenou judikaturou. Žalovaný odkázal na typovost a totožnost nynějších námitek žalobce s jinými obdobnými případy.
15. Žalobce se k vyjádření žalovaného již nevyjádřil.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
17. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
18. Důkazy, které žalobce přiložil k žalobě, soud neprovedl, neboť je ve vztahu k předmětu věci shledal za nadbytečné (k tomu viz níže).
19. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (viz. příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného *a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.*
20. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c odst. 3 zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu *„(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní*

úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“

21. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela.
22. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44).
23. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.
24. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud uvedl, že *„tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).“* Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho

kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.

25. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40. Vyložil zde, že *„námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, čj. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“*
26. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, stanovil, jakou optikou je třeba posuzovat způsobilost pokutových bloků: *„při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“*
27. Jako protipól k uvedenému Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 - 52 konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.
28. Otázka, do jaké míry správní orgán I. stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ten v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, jednak setrval na většinovém názoru své judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námitky na základě oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval

totiž, že aplikační praxe „je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné“. Rozšířený senát poukázal poté na to, že ani v judikatuře Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů (tj. zejména k oznámení o přestupku či k pokutovým blokům) nepanují protichůdné názory. Podotkl, že Nejvyšší správní soud prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné závěry z nich tak nevyplývají.

29. V návaznosti na to v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44 poté Nejvyšší správní soud již vyslovil, že i když žalobce sice zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), avšak ve vztahu k napadeným pokutovým blokům zcela shodně, za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by podle názoru Nejvyššího správního soudu z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.
30. Ze správního spisu I. stupně vyplývá, že žalobci bylo dne 25. 1. 2023 oznámeno dosažení 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Podklady k záznamům činí oznámení Policie České republiky o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 20. 10. 2022 (k přestupku ze dne 19. 10. 2022), ze dne 9. 11. 2022 (k přestupku ze dne 8. 11. 2022), ze dne 25. 1. 2023 (k přestupku ze dne 24. 10. 2022). Pokutové bloky o uvedených přestupcích ve spise založené nejsou a nevyžádal je ani později žalovaný.
31. Žalobce podal dne 6. 2. 2023 proti záznamům námitky. Nesouhlasil s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady, tj. rozhodnutí, kterými byl žalobce shledán vinným z přestupků. V podání ze dne 18. 2. 2023 poté žalobce navrhl přerušení řízení o námitkách, neboť podal k Policii ČR, Krajskému ředitelství policie, hl. m. Prahy, podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci (v podání neidentifikované) blokové pokuty. Z přiložených podnětů vyplývá, že se domáhal zahájení přezkumného řízení u příkazových bloků ze dne 8. 11. 2022 a 19. 10. 2022.
32. Správní orgán I. stupně následně námitky zamítl prvostupňovým rozhodnutím ze dne 23. 3. 2023. Uvedl, že body byly uděleny ve všech případech na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Oznámení obsahují dostatečné množství údajů, která prokazují, že se vymezený přestupek stal, že se jej dopustil žalobce, je zde uvedeno místo a čas spáchání přestupků, že za tato jednání byly žalobci na místě uloženy pokuty příkazy na místě. Podle správního orgánu I. stupně se jedná o způsobilé podklady k bodovým záznamům, žalobce sám ani jeho zmocněnec neuvedli nic, co mohlo založit pochybnost o údajích v záznamech.
33. K návrhu žalobce na přezkum pravomocných rozhodnutí a tudíž k návrhu na přerušení řízení o námitkách správní orgán I. stupně uvedl, že o těchto jednáních bylo již pravomocně rozhodnuto, nejedná se tedy o překážku v řízení o námitkách nebo o předběžnou otázku.
34. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání – nejprve dne 6. 4. 2023 jako blanketní a poté jej doplnil dne 24. 4. 2023. Žalobce u všech posuzovaných oznámení napadl jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů a to ve stejném rozsahu, jako nyní v žalobě.
35. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

36. K jednotlivým podkladům pro záznam bodů uvádí městský soud následující.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 25. 1. 2023

37. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
38. Oznámení určuje dobu přestupku na den 24. 10. 2022, v 15:33, místem je Hlávkův most, Praha 7, směr Bubny, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla NA (nelze vyložit jinak, než „nákladní automobil“), registrační značky 9A29331, tovární značky FORD TRANSIT 300M.
39. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „za jízdy držel(a) v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“.
40. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tímto jednáním porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 24. 1. 2023 udělena pokuta ve výši 300 Kč, číslo blokové pokuty AS/2019 S3183217.
41. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič při jízdě držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil zákaz podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 9. 11. 2022

42. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
43. Oznámení určuje dobu přestupku na den 8. 11. 2022, v 9:10, místem je ulice U Slavie 1467/1, Praha-Vršovice, křižovatka Vršovická x Kodaňská Praha 10, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OSO (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značky X, tovární značky Škoda Octavia.
44. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „nezastavil na signál, který příkazuje zastavit, na křižovatce nezastavil na signál s červeným světlem Stůj!“.
45. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tímto jednáním porušil § 4 odst. 1 písm. c), § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 8. 11. 2022 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty (AS/2019 S3224829).
46. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič nezastavil na křižovatce na signál s červeným světlem Stůj! Tím porušil povinnost řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž dle § 70 odst. 2

zákona o silničním provozu bylo jeho povinností právě v křižovatce zastavit na signál s červeným světlem „Stůj!“. Jednání žalobce i porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, za který bylo žalobci správně připsáno 5 bodů do evidenční karty řidiče.

Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 20. 10. 2022

47. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
48. Oznámení určuje dobu přestupku na den 19. 10. 2022, v 9:50, místem je Praha, ulice Jižní spojka, bližší určení Michelská směr z centra, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla OSO (nelze vyložit jinak, než „osobní automobil“), registrační značky X, tovární značky Škoda Octavia.
49. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „*Při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejížděl*“.
50. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tímto jednáním porušil § 12 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 19. 10. 2022 udělena pokuta ve výši 500 Kč, číslo blokové pokuty AS/2019 S3195308.
51. Z oznámení je zjevné, že žalobce jako řidič přejížděl z jednoho jízdního pruhu do druhého, přičemž ohrozil řidiče v pruhu, do kterého přejížděl. Takto porušil povinnost přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí podle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu. Byť žalobce namítá, že v samotném příkazním bloku je pouze nejednoznačně uvedeno porušení povinnosti dle § 12 zákona o silničním provozu, současně však nijak konkrétně nezpochybnil popis samotného protiprávního jednání. To, že z bloku nemá vyplývat, zda jednal úmyslně nebo nedbalostně pak městský soud nepovažuje za zásadní vadu příkazového bloku vzhledem k tomu, že k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c zákona o silničním provozu postačí již nedbalostní zavinění (srov. § 125c a § 125e zákona o silničním provozu ve spojení s § 15 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky). Jednání žalobce i porušená povinnost řidiče byla v oznámení kvalifikována precizně a jednoznačně. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to, že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se následně ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který bylo žalobci správně připsáno 5 bodů do evidenční karty řidiče.

52. Žalobce pak v odvolání a později téměř totožně i v žalobě vůči samotným příkazním blokům uplatnil tyto okruhy výtek:
- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující)
 - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení ustanovení, ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné), není patrné, zda jednání bylo spácháno úmyslně nebo z nedbalosti
 - c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný
 - d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
53. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný přes tyto odvolací námitky uplatněné vůči konkrétním podkladovým rozhodnutím – příkazním blokům – neshledal důvod je vyžádat, neboť neshledal, že by byly způsobilé zpochybnit obsah oznámení od policie, které shledal za dostatečně způsobilé jako podklad k provedeným bodovým záznamům.
54. S tímto závěrem se městský soud ztotožnil. Výše uvedené odvolací i žalobní výtky jsou totiž typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice formálně snáší výtky vůči vadám bloků, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na jejich konkrétní podobu. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují – žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Takto není městskému soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytýká absenci, či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.
55. Žalobce také ve svých podáních sám nemá jasno, jaké vady pokutovým blokům vlastně vytýká. Ve skutečnosti tedy toliko vznesl sadu výtek bez řádné konkretizace. I pokud v žalobě žalobce vytýká vady přiložených pokutových bloků typů HG/2014 číslo bloku G 1498901, GF/2013 číslo bloku F 0832677, FC/2013 číslo bloku C1404971, městský soud ověřil, že tyto pokutové bloky ani nejsou předmětem projednávané věci, týkají se jiných přestupců (V. M., M. G., M. S.) a nelze z nich dovozovat, že by namítanými vadami měly trpět pokutové bloky žalobce. Obsah těchto pokutových bloků je přitom stranám znám i

z řady jiných řízení (např. řízení u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 113/2019, 10 A 57/2019, 15 A 89/2019, u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 As 149/2018, 9 As 12/2021, 4 As 34/2021 aj). Soud proto dokazování těmito podklady považuje za nadbytečné a neshledal důvod jej provádět.

56. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44, navíc hodnotil takto formulované námitky, které žalobce uplatnil již v odvolacím řízení, jako *a priori* nevěrohodné. V hodnocení odvolacích námitek postupoval tedy odlišně, než jiný senát Nejvyššího správního soudu v dřívějším rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, jenž naopak v jím projednávané věci shledal, že námitky uplatněné v odvolacím řízení byly dostatečně konkrétní k přezkoumání pokutových bloků, které bylo tedy dle jeho názoru nezbytné si vyžádat. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, byl s tímto odlišným přístupem konfrontován, a jak bylo již výše vyloženo, sám shledal, že rozpor v judikatuře Nejvyššího správního soudu v této otázce neexistuje, mj. proto, že odvolací námitky ve věci vedené pod sp. zn. 1 As 353/2018 a 6 As 174/2019 nebyly totožné (bod 48 cit. usnesení rozšířeného senátu). Městský soud poté ověřil, že odvolací námitky uplatněné žalobcem ve správním řízení ve věci sp. zn. 1 As 353/2018 tak, jak je Nejvyšší správní soud shrnul v bodu 13 rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52¹, neodpovídají svou formulací těm odvolacím námitkám, jak je naopak shrnul Nejvyšší správní soud v bodu 16 svého rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44². Z uvedeného je nicméně zřejmé, že odvolací námitky v nynější věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 10 A 114/2023 jsou konstruovány prakticky totožně jako ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44. Za situace, kdy rozšířený senát v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, sám shledal, že rozporná judikatura v tomto hodnocení neexistuje a že tedy nic nebránilo 6. senátu Nejvyššího správního soudu takto formulované odvolací námitky vyhodnotit jako nevěrohodné (srov. body 48 a 49 usnesení rozšířeného senátu), městský soud považuje za přílehavý přístup kasacího soudu v hodnocení takto formulovaných odvolacích námitek pro projednávanou věc právě názor vyslovený v jeho rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44.
57. Soud shrnuje, že žalobcovy námitky ať už odvolací či žalobní tedy nejsou způsobilé ani u městského soudu vyvolat pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotyčných

¹ citace bodu 13 rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52: „Proti tomuto rozhodnutí se stěžovatel bránil odvoláním, ve kterém obsáhle uváděl, jaké náležitosti musí pokutové bloky splňovat, aby mohly být způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení v registru řidičů. Dále konkrétně k pokutovým blokům ze dnů 30. 8. 2011, 18. 1. 2013 a 3. 10. 2013, kterými byl uznán vinným z přestupků, namítal, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „R“ a „telefon“ nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Stěžovatel se proto v odvolání domáhal, aby byl proveden přezkum způsobilosti pokutových bloků jakožto podkladů pro zápis bodů, neboť se domníval, že pokutové bloky nebyly dostatečně konkrétní a individualizované“

² citace bodu 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44: „Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž *a priori* nevěrohodné.“

příkazních bloků, aby tak bylo nezbytné je vyžádat a ve smyslu uvedených nijak konkretizovaných námitek žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.

58. Oproti těmto obecným a nijak konkrétně formulovaným výtkám proti příkazním blokům je ve spise sada oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech třech případech žalobce spáchal uvedené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobce tedy ani svými žalobními výtkami nijak nezpochybnil obsah uvedených oznámení a právě ty jsou podle názoru městského soudu dostatečně způsobilými podklady pro zápis těchto bodů.
59. Jelikož ani ve správním řízení žalobce nijak konkrétně tato oznámení a jejich obsah nezpochybnil, když již tehdy poukazoval toliko na paušalizované typy výhrad vůči pokutovým blokům (k tomu srov. odst. 16 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 44), k přezkoumání bodových záznamů v námitkovém řízení tak stačilo, pokud správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli jen z těchto oznámení a ty hodnotili natolik obecně, nakolik obecně byly formulované výtky proti nim.
60. Pokud žalobce v žalobě rovněž namítl, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány (v odvolání obecně odkázal na blíže neidentifikovaná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje a ani je k odvolání nepřiložil), městský soud poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017 – 57 vypořádával argumentačně totožnou námitku formulovanou týž advokátem ve skutkově obdobné věci. Zde konstatoval, že „*správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 – 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“*“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 – 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o setrvalou správní praxi a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či u žalovaného ministerstva dopravy. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe.
61. Soud upozorňuje znovu na to, že posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud zde poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci se tedy připouští jak situace, kdy k námitkám ob stojí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky. V nyní projednávané věci však městský soud ve shodě se žalovaným shledal, že vzhledem k odvolacím námitkám neměl žalovaný povinnost pokutové bloky vyžádat a dále je hodnotit. V jiných věcech však taková situace nastat vůbec nemusí.
62. Byť v napadeném rozhodnutí žalovaný obecně formulovanou odvolací námitku k rozhodnutím jiných správních orgánů nijak nevypořádal, mohl vyložit, proč není vázán

rozhodnutími jiných správních orgánů. Nicméně žalovaný i tak zřetelně vyložil, že hlavním rozhodovacím důvodem bylo to, že ve spisu založené oznámení jsou dostatečně způsobilými podklady pro záznamy bodů. Na závěru o tom, že způsobilými podklady pro záznam bodů byla 3 předmětná oznámení, tedy vůbec nic nezměnilo, pokud v jiných věcech jiný správní orgán posoudil podklady odlišně.

63. Vzhledem k tomu, že z vyložených důvodů pro předmět věci nebylo nezbytné hodnotit, jak k přezkumu způsobilosti podkladů k záznamu bodů přistupují jiné správní orgány, městský soud neshledal pro nadbytečnost důvod provádět dokazování těmi rozhodnutími, které žalobce za tímto účelem přiložil k žalobě: rozhodnutí Městského úřadu v Hlučíně ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu v Černošicích ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20786/2019 SO, Krajského úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK – 24343/2020, rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje ze dne 30. 5. 2023, č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 29. 5. 2023, č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

64. Městský soud je toho názoru, že jednotlivá oznámení policie jsou způsobilými podklady pro bodový záznam v evidenční kartě řidiče. Žalobce svými typovými a ve vztahu k předmětným příkaznímu bloku nijak konkrétními odvolacemi či žalobními námitkami tyto podklady – oznámení policie – nezpochybnil. Soud se proto ztotožnil se správními orgány v tom, že provedený záznam 12 bodů do evidenční karty žalobce jako řidiče měl dostatečnou oporu v těchto podkladech.
65. Na základě všech shora uvedených skutečností se městský soud neztotožnil se žádnou žalobní námitkou, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
66. O nákladech řízení rozhodl městský soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl v řízení procesní úspěch, městský soud mu náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že by žalovanému vznikly účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V té části, v níž byl městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, je kasační stížnost přípustná pouze, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu /§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s./

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. března 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu